

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/53/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2117012092
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 11. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Martin Žovinec
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2020:2117012092.2

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Martina Žovinca a sudcov Mgr. Kristíny Ferencziovej a JUDr. Jozefa Piknu, v trestnej veci obžalovanej S. G. pre prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák. a iné, o odvolaní prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava proti rozsudku Okresného súdu Trnava zo dňa 7.5.2020, č.k. 6T/42/2017-634, na verejnom zasadnutí konanom dňa 26.11.2020 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Trnava a Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, z a m i e t a j ú .

odôvodnenie:

1. Rozsudkom Okresného súdu Trnava zo dňa 7.5.2020, č. k. 6T/42/2017-634 bola obžalovaná S. G. stíhaná na skutkovom základe, že dňa 7.6.2016 najpravdepodobnejšie v poobedňajších hodinách do 15.30 hod. v Trnave na ul. Štefánikovej č. 40 v Súkromných detských jaslách Karolínka, v úmysle ublížiť na zdraví maloletému F. P. (2015), ktorý jej bol odovzdaný do celodennej starostlivosti ako osobe zodpovednej za dohľad nad deťmi, ktoré boli rodičmi odovzdané do celodennej a poldennej starostlivosti prevádzkovateľovi jaslí spol. Finančná sloboda, s.r.o. so sídlom M. Bela 2, Hlohovec, tohto minimálne jeden raz udrela otvorenou dlaňou do ľavej časti tváre a pohryzla na vnútornej strane ľavého lakťa, čím maloletému spôsobila viacpočetné pomliaždenie tváre v oblasti lícnej kosti vľavo a pomliaždenie a krvný výron na lakti vľavo s dobou liečenia 6 dní a dobou obmedzenia na bežnom spôsobe života spôsobeným bolestivosťou 7 až 14 dní, a toto konanie obvinenej smerovalo na hlavu a v prípade vyššej intenzity násillia a iného smeru násillia mohlo prísť k poraneniu mozgu, čo mohlo poškodeného ohroziť na živote, pričom porušila § 9 ods. 1, ods. 2 písm. b) Vyhlášky MZSR č. 527/2007 o podrobnostiach a požiadavkách na zariadenie pre deti a mládež,

čím mala spáchať prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1, ods. 2 písm. a), ods. 3 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. h) Tr. zák. a § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák., v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Tr. zák.

podľa § 285 písm. c) Tr. por. spod obžaloby Okresnej prokuratúry Trnava zo dňa 23.10.2017, sp. zn. 1Pv/353/16 v celom rozsahu oslobodzuje, pretože nebolo dokázané, že skutok spáchala obžalovaná.

Podľa § 288 ods. 3 Tr. por. súd poškodeného F. B., nar. XX.XX.XXXX, zastúpeného opatrovníkom ÚPSVaR Trnava, Jána Bottu 4, 917 01 Trnava odkázal s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

2. Proti tomuto rozsudku podali odvolanie tak prokurátor, ako aj Úrad práce sociálnych vecí a rodiny (ako opatrovník mal. F. B.) proti výroku o náhrade škody. Obžalovaná sa práva na podanie odvolania vzdala. Podané odvolanie odôvodnil prokurátor podaním zo dňa 1.7.2020. Úrad práce sociálnych vecí a rodiny odvolanie neodôvodnil.

3. Prokurátor vo svoj odvolaní uviedol:

4. Prvostupňový súd svoje rozhodnutie založil v podstate na tom, že uveril obrane obžalovanej, ktorá vinu od začiatku popierala, pričom nerozporovala, že v predmetných detských jaslách pracovala ako učiteľka na dohodu a ani to, že pracovala i dňa 07.06.2016, keď malo dôjsť ku skutku, pre ktorý je stíhaná. Tvrdila

však, že v predmetný deň nebola jedinou učiteľkou v jasliach Karolínka, pričom ona sama F. B. žiadne zranenia nespôsobila. Jej obrana teda spočívala v podstate v tvrdení, že zranenia musela spôsobiť F. B. táto druhá učiteľka, ktorú však nevedela (prípadne nechcela) súdu popísať a identifikovať. Vo vzťahu k tejto druhej učiteľke iba uviedla, že táto odišla zo škôlky ešte predtým, ako si po syna F. prišla jeho matka.

5. K ďalším vyprodukovaným dôkazom prvostupňový súd neprihliadal, pričom žalovaná trestná činnosť obžalovanej bola preukázaná jednak výpoveďou svedkyne poškodenej O. B., o ktorej vierohodnosti nie je relevantný dôvod pochybovať. Ďalej poukazujem na zápisnicu o ohliadke tela maloletého F. B. a vyhotovenú fotodokumentáciu jeho zranenia a predovšetkým na zápisnicu o ohliadke tela s fotodokumentáciami chrupu, rúk, ostatných do úvahy pripadajúcich osôb, ktoré mohli zranenie maloletému spôsobiť a následne znalecký posudok KEÚ PZ BA - PPZ/KEÚ-BA-ENP- 2016/9050 zo záverov ktorého bod bodom 3/ vyplynulo, že vzájomným porovnávaním vytvorených pokusných stôp chrupu osôb O. B., W. E., S. G. a N. B. so stopou chrupu vytvorenou na ľavej ruke maloletého F. B. bolo zistené, že vzhľadom k jej kvalite a miestu, na ktorom bola vytvorená sa tvarom a postavením jednotlivých zubov, ako i celkovým tvarom ľavého dolného a ľavého horného oblúka najviac približuje chrupu obžalovanej S. G.. Pod bodom 4/ uvedeného znaleckého posudku na otázku ak sa v prípade trasologickej stopy jedná o odtlačky zubov, posúďte či sa jedná o chrup dospelé osoby, alebo dieťaťa, znalecký posudok odpovedal, že odtlačok chrupu na ľavej ruke maloletého F. B. nebol vytvorený chrupom dieťaťa.

6. V ďalšom poukazujem na závery znaleckého posudku znalca z odboru zdravotníctva MUDr. Kórocza s fotodokumentáciou zranenia maloletého a tiež na kamerové záznamy z bezpečnostných kamier Mesta Trnava, ktoré zachytávajú pohyb matky maloletého a tiež dobu kedy prišla pre maloletého a odišla sním zo zariadenia. Taktiež poukazujem na zjavné nezrovnalosti v dokumentácii uvedeného času odchodu maloletého F. zo zariadenia, kedy čas je zjavne pozmeňovaný a nekorešponduje so skutočným odchodom tak, ako to zaznamenala mestská kamera. Taktiež vysvetlenie riaditeľky detských jasí N. B. k danej nezrovnalosti času súvisiaceho s odchodom z jasí, nepovažujem za objektívne a vierohodné. Záverom ešte poukazujem na osobu obžalovanej a jej predchádzajúce odsúdenie, ako aj závery znaleckého posudku o duševnom stave obžalovanej znalkyňou MUDr. Martišovou. Úvahy o ďalšej osobe, ktorá mala v danom čase byť v zariadení prítomná, neboli konkrétne podložené, pričom bolo v záujme samotnej obžalovanej, aby uviedla, či v čase skutku bol v zariadení prítomný ešte niekto a tým do okruhu potencionálnych páchatel'ov mohol ešte niekto iný patriť. Obdobne vypovedala aj svedkyňa N. B., ktorá tiež poprela prítomnosť iných osôb v danom čase v zariadení.

7. Skutočnosť, že obžalovaná neuviedla identitu ďalšej osoby, ktorá eventuálne mohla v zariadení v inkriminovaný deň pracovať, možno tiež považovať za účelové konanie s cieľom vyvolať pochybnosti v dôkaznej situácii. Vychádzajúc z uvedeného som toho názoru, že v danom prípade existovali nesporné dôkazy, ako sú vyššie uvedené, ktoré spáchanie žalovaného skutku obžalovanou preukazovali a o ktorých nie sú dôvodné pochybnosti. Preto navrhujem, aby odvolací súd podľa § 321 ods. 1 písm. a/, b/, c/ Tr. poriadku zrušil napadnutý rozsudok prvostupňového súdu a podľa § 322 ods. 1 Tr. poriadku vrátil vec Okresnému súdu v Trnave na nové konanie.

8. Na verejnom zasadnutí odvolacieho súdu prokurátor zotrval na svojom odvolaní a návrhu. Obžalovaná navrhla odvolanie ako nedôvodné zamietnuť.

9. Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

10. Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolania v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal prokurátor a opatrovník mal. poškodeného ako oprávnené osoby, v zákonnej lehote a proti výrokom, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Po preskúmaní napadnutých výrokov a konania, ktoré ich vydaniu predchádzalo, dospel odvolací súd k záveru, že odvolanie prokurátora i opatrovníka mal. poškodeného nie sú dôvodné.

11. Z dokazovanie vykonaného na hlavnom pojednávaní prvostupňový súd dospel k záverom, že skutok, ktorý je predmetom obžaloby sa stal a že tento skutok je trestným činom. Vyplýva to z odôvodnenia napadnutého rozsudku. Prokurátor vo svojom odvolaní poukazuje na viaceré dôkazy (odsek 5 a 6 tohto uznesenia), avšak z odôvodnenia napadnutého rozsudku je zrejmé, že tieto dôkazy bral prvostupňový súd do úvahy a dokonca ich aj správne vyhodnotili a dospel k záverom, že konkrétny skutok, ktorý má zákonné znaky trestného činu bol spáchaný.

12. Dôkazy, na ktoré poukazuje prokurátor vo svojom odvolaní však nepreukazujú to, že tento skutok spáchala obžalovaná a to v miere potrebnej na rozhodnutie o jej vine.

13. Skutočnosťou, ktorá mala rozhodujúci vplyv na rozhodnutie o vine obžalovanej zo spáchania skutku, ktorý sa jej kladie za vinu je to, či obžalovaná bola v čase spáchania skutku jedinou dospelou osobou, s ktorou mohol počas dňa až do príchodu O. B. prísť F. B. do styku. K tomuto prvostupňový súd v odôvodnení svojho rozsudku uviedol, že „tieň podozrenia zo spáchania stíhaného skutku by vyplýval zo záverov znaleckého posudku KEU PZ ČES: PPZ-KEU-BA-EXP-2016/9050, z ktorých vyplynulo, že stopa chrupu na ľavej ruke F. B. sa spomedzi porovnávacích vzoriek odobratých od W. E., O. B., N. B. a obžalovanej postavením zubov ako i celovým tvarom ľavého dolného a ľavého horného oblúka najviac približuje chrupu obžalovanej G.. Znalec z odboru trasológie však nekonštatoval zhodu s porovnávacou vzorkou obžalovanej, konštatoval iba najväčšie priblíženie sa k odtlačku na ruke F. B. z pomedzi ostatných porovnávacích vzoriek. Z vyjadrenia znalca na hlavnom pojednávaní je pritom zrejmé, že nie je možné s istotou vylúčiť, že odtlačok chrupu na ruke F. B. mohol byť vytvorený prípadne aj inou osobou ako je obžalovaná G., avšak od takejto osoby nemal znalec k dispozícii porovnávací materiál.“

14. K hodnoteniu dôkaznej situácie v tomto bode prvostupňový súd uvádza, že okrem znaleckého posudku a skutočnosti, že obžalovaná bola v deň skutku prítomná v jaslách N., nebol vyprodukovaný žiaden dôkazný prostriedok, ktorý by obžalovanú zo spáchania skutku čo i len nepriamo usvedčoval. S takýmto hodnotením dôkazov odvolací súd v plnom rozsahu súhlasí.

15. Prokurátor vo svojom odvolaní namieta, že obrana obžalovanej, ktorá je založená na tom, že v čase spáchania skutku bola v jaslách prítomná okrem nej aj ďalšia učiteľka, je nepodložená dôkazmi. Poukazuje pritom na výpoveď svedkyne N. B. (zamestnávateľky obžalovanej), ktorá poprela prítomnosť iných osôb v danom čase v zariadení detských jaslí. Táto odvolacia námietka je však chybná.

16. Tak ako to uviedol prvostupňový súd, obsah výpovede svedkyne N. B., že okrem obžalovanej a nej samej sa o deti nestarali ďalšie osoby, okrem obžalovanej spochybnili aj svedkovia - rodičia ostatných detí, ktoré súkromné jasle Karolínka navštevovali. Prvostupňový súd uviedol podstatné časti výpovedí svedkov, v ktorých sa vyjadrujú o prítomnosti ďalšej učiteľky v zariadení detských jaslí v čase spáchania skutku. Ide o výpovede svedkov T. O., V. L. a W. L., W. E., ktorí priamo vypovedali o prítomnosti druhej učiteľky ráno toho dňa, v ktorom došlo k spáchaniu skutku. Obsah ich výpovedí je uvedený v odôvodnení napadnutého rozsudku, preto ho nie je potrebné na tomto mieste opakovať. Aj ďalší, v napadnutom rozsudku vymenovaní svedkovia vypovedali, že v jaslách bola okrem obžalovanej zamestnaná, resp. bývala prítomná aj druhá učiteľka.

17. Tieto svedecké výpovede potvrdzujú obranu obžalovanej a zároveň výrazne spochybňujú výpoveď svedkyne N. B.. Tvrdenia obžalovanej o prítomnosti ďalšej učiteľky teda nie sú nepodloženými úvahami, ako ich v odvolaní označuje prokurátor, ale práve naopak. Preto odvolací súd súhlasí s názorom prvostupňového súdu, že „ak v danej veci existuje reálna možnosť, že v jaslách Karolínka bola v inkriminovaný deň prítomná i ďalšia neznáma dospelá osoba, ktorá mohla dôjsť do styku s poškodeným F. B., nie je možné jednoducho vylúčiť, že zranenia F. B. boli spôsobené touto neznámou osobou.“ Iné dôkazy prokurátor nepredložil a nie je možné konštatovať, že by iné dôkazy, ktoré by mali mohli mať reálny vplyv na rozhodnutie, existovali. Prvostupňový súd sa preto správne riadil zásadou „in dubio pro reo“, čoho následkom bolo oslobodenie obžalovanej G. spod obžaloby v celom rozsahu.

18. Prokurátor vo svojom odvolaní poukazuje i na kamerové záznamy z bezpečnostných kamier Mesta Trnava, ktoré zachytávajú pohyb matky maloletého a tiež dobu kedy prišla pre maloletého a odišla sním zo zariadenia. Ďalej poukazuje na zjavné nezrovnalosti v dokumentácii uvedeného času odchodu maloletého F. zo zariadenia, kedy čas je zjavne pozmeňovaný a nekorešponduje so skutočným

odchodom tak, ako to zaznamenala mestská kamera, na osobu obžalovanej a jej predchádzajúce odsúdenie, ako aj závery znaleckého posudku o duševnom stave obžalovanej znalkyňou MUDr. Martišovou. Prokurátor však neuviedol, čo z týchto dôkazov má vyplývať a aký to má mať vplyv na zodpovedanie otázky, kto je páchatelom trestného činu.

19. Rozhodnutie prvostupňového súdu o náhrade škody podľa § 288 ods. 3 Trestného poriadku je rozhodnutím obligatónym pre prípady, že súd obžalovaného spod obžaloby oslobodí. Nakoľko je rozhodnutie o oslobodení spod obžaloby správne, nemal súd inú možnosť ako odkázať opatrovníka maloletého poškodeného s nárokom na náhradu škody na civilný proces.

20. Vzhľadom na vyššie uvedené zistenia dospel odvolací súd k záveru, že napadnutý rozsudok je správny a zákonný. Odvolanie prokurátora i opatrovníka nie sú dôvodné a preto ich zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.